

Beslissing OM n.a.v. oordeel 2018/LZA2/02

Samenvatting

Tijdens een echoscopisch onderzoek bij een zwangerschapsduur van 20 weken werden bij het kind klompvoeten gezien en bestond er een vermoeden van afwijkingen waardoor de moeder werd doorverwezen voor geavanceerd echoscopisch onderzoek. Na verschillende onderzoeken bleek bij een zwangerschapsduur van 24 weken dat er bij het kind sprake was van het MIRAGE¹ syndroom op basis van een afwijking in het SAMD9-gen. Tevens werd een afwijking gevonden in het NAA15-gen. Het MIRAGE syndroom is uiterst zeldzaam (wereldwijd slechts 23 casus beschreven). De te verwachten postnatale levensduur bedroeg 2 jaar. De prognose was zeer somber. De toekomstverwachting bestond uit een groeiachterstand, een ontwikkelingsachterstand/verstandelijke beperking, ledemaatafwijkingen, onderontwikkeling van het mannelijk genitaal, bijnierinsufficiëntie, recidiverende levensbedreigende infecties, chronische diarree, anemie, myelodysplastisch syndroom² en leukemie. Het kind zou na de geboorte vrijwel volledig afhankelijk zijn van het medisch zorgcircuit met veel ziekenhuisopnames en over een zeer beperkte zelfredzaamheid beschikken. Er waren geen behandelmogelijkheden (antenataal noch postnataal) om de prognose te kunnen verbeteren. Gezien de sombere prognose verzochten de ouders om beëindiging van de zwangerschap bij een zwangerschapsduur van 25 weken en 1 dag. Diezelfde avond werd de bevalling ingeleid door toediening van mifegyne en misoprostol. De volgende dag kwam het kind levenloos ter wereld.

Oordeel Beoordelingscommissie LZA/LP

De Beoordelingscommissie overweegt dat de gestelde diagnose en prognose van zodanige aard was, dat een medische behandeling na de geboorte zinloos werd geacht omdat geen enkele behandeling een verbetering van de uitkomst zou geven. Het betrof een aandoening die, indien tot afbreking zou worden besloten, in categorie 2 valt.

Op basis van de door de arts gegeven informatie oordeelt de Beoordelingscommissie dat er sprake was van te voorzien fysiek uitzichtloos lijden bij het kind, bestaande uit de gevolgen van het MIRAGE syndroom gepaard gaande met veelvuldige ziekenhuisopnames, recidiverende levensbedreigende infecties en een zeer beperkte zelfredzaamheid. De Beoordelingscommissie oordeelde voorts dat de combinatie van de te verwachten medische problemen en het te voorziene ernstige gebrek aan

---

¹ Myelodysplasia, Infection, Restriction of growth, Adrenal hypoplasia, Genital phenotypes, Enteropathy.

² Myelodysplastisch syndroom (MDS) wordt ook wel myelodysplasie genoemd en staat voor een groep van beenmergstoornissen waarbij de productie van bloedcellen ernstig is verstoord. Het resultaat van deze gestoorde aanmaak zijn misvormde en niet goed uitgegroeide bloedcellen. Deze misvormingen worden dysplasie genoemd.

ontwikkeling en levensperspectief van het kind in deze casus als overweging meegenomen kan worden in het voorzienbare uitzichtloze lijden.

Voorts constateerde de Beoordelingscommissie dat de moeder en haar partner volledig op de hoogte zijn gebracht en uitgebreid zijn voorgelicht, ook over het alternatief van het uitdragen van de zwangerschap en postnatale palliatieve behandeling. De arts is met de moeder en haar partner tot de conclusie gekomen dat er geen andere oplossing was voor de situatie waarin het kind en de moeder zich bevonden. De Beoordelingscommissie was van oordeel dat het verzoek tot beëindiging van de zwangerschap vrijwillig, weloverwogen en consistent was.

De Beoordelingscommissie overweegt dat het verzoek tot afbreking van de zwangerschap drie maal is besproken in een multidisciplinair overlegteam. Eén van deze overleggen heeft in het kader van een second opinion plaatsgevonden in een ander ziekenhuis.

Tenslotte constateert de Beoordelingscommissie dat de afbreking van de zwangerschap medisch zorgvuldig is uitgevoerd.

Beoordeling Openbaar Ministerie

Het College is van oordeel dat de arts geen strafrechtelijk verwijt valt te maken. Naar het oordeel van het College kon de arts in redelijkheid tot de overtuiging komen dat de ongeborene een aandoening of combinatie van aandoeningen had die van zodanig aard was, dat na de geboorte zou worden afgezien van een medische behandeling, omdat medisch ingrijpen naar heersend medisch inzicht zinloos zou zijn. De arts kon voorts, naar het oordeel van het College, tot de overtuiging komen dat bij de ongeborene sprake was van te voorzien uitzichtloos lijden. Ook heeft de arts gehandeld conform de overige zorgvuldigheidseisen.

Beslissing

Nu de arts geen strafrechtelijk verwijt valt te maken omdat sprake is van overmacht, heeft het College de zaak onvoorwaardelijk geseponeerd.